

Egyesületünket kettős csapás érte a folyó évben, melyben a kérlelhetetlen halál tagjaink sorából a két legkiválóbbat szólította el örökre a munka és alkotás teréről 1905 április 22-ikén szenderült át jobb létre

dr. Kornhuber András,

udvari tanácsos

és ugyanazon év június 20-ikán

Antolik Károly,

főreáliskolai igazgató.

Amaz egyesületünknek egyik alapítója és egy emberöltőn át szellemi vezére; emez természettudományi szakosztályunk nagybuzgóságu elnöke és fáradhatatlan előadója. Gyászos elköltözködésük egyesületünket pótolhatatlan veszteséggel sújtja. Vigaszt a nagy veszteségben csak dicső emlékük nyujt. Szeretetük és ragaszkodásuk, melylyel egyesületünk iránt viselkedtek; nagy szaktudásuk, melylyel egyesületi feladataink megoldásához oly nagy sikerrel hozzájárultak, emléküket előttünk minden időre áldottá teszik. Egyesületünk külön emlékbeszédben fogja irántuk hálás elismerését leróvni. Végzett munka után nyugodjanak békében a földi enyészet ölében!